

„ NEI ”

af J. L. Heiberg.

(1836. Det kgl. Teater.)

Fredmans Epistlar № 67.

Allegro.

I. *mf*

Hammer. 1. Nu, saa kom! Al-lons! vil De se, hvil-ken Fjong! jo,
Ham. 2. Nu med fif-figt Kast jeg min Sløi-fe gjør fast. *L.* Den
Link. 3. Naahvad me-ner Du? *H.* Ja, be-tragt Dem kun nu! *L.* Det

den kan gi - ve Halsen Fa-çon! *L.* Nei, hvor stiv og hvor stor! der er knap, jeg tror, dens Mage til paa
 er for stram, den snærer som Bast. *H.* Den maa slut-te lidt tæt. *L.* Men jeg kvæ-les let. *H.* Nu er den just co-
 er su-perb, det er det saa-gu! Ja, med saa-dan en Klud ser jeg man-dig ud, og vinder vist en

Jord. *Ham.* Møi - en jeg spil-der mig maaske. Sid ro - lig! *L.* Du kil-der mig, o ve! *B.* Jo, det
 quet. Vent, lidt! thi Bor-der-ne manser. *L.* Men skaan Fa-der - mor-der-ne, jeg be'r! *B.* Jo, det
 Brud. *Begge.* Hver har i Klæ-der-ne sin Tolk, os Al - le gjør Skræderne til Folk. Jo, det

gaar galant; det er vist og sandt, den sid-de skal char-mant.
 gik galant; det er vist og sandt, den sidder høist char-mant.
 gik galant; det er vist og sandt, den sidder høist char-mant.

1. 2. 3. *f*